

מקור המאמר בזוהר פרשת צו דף ח ע"ב

בַּיּוֹם **דְּשִׁבְתָּא**, **בְּסֻעֻדָּתָא** **תְּנִינָא**, **כְּתִיב** (ישעיה נח) **או תְּתַעֲגֵג עַל יְיָ**. **עַל יְיָ וְדָאי**. **דְּהָהִיא שְׁעַתָּא אַתְּגַלְיָא עַתִּיקָא קְדִישָׁא**, **וּכְלָהו עַלְמִין בְּחִדּוֹתָא**, **וּשְׁלִימָיו וּחִדּוֹתָא דְּעַתִּיקָא עַבְדִּין**, **וּסֻעֻדָּתָא דִּילִיה הַוָּא וְדָאי**.

בְּסֻעֻדָּתָא **תְּלִיתָה** **דְּשִׁבְתָּא**, **כְּתִיב וְהַאֲכָלָתִיךְ נָחֶלֶת יַעֲקֹב אָבִיךְ**. **דָא הֵיא סֻעֻדָּתָא דִזְעִיר אָפִין**, **דְּהֵו בְּשִׁלְמִוּתָא**. **וּכְלָהו שִׁיתָא יוֹמִין מִהָוָא שְׁלִימָו מִתְּבָרְכוֹן**. **וּבְעֵי בָּר נֶשׁ לְמַחְדֵי בְּסֻעֻדָּתִיהָ**, **וְלֹא שְׁלָמָא אַלְין סֻעֻדָּתִי**, **דָא יְנִין סֻעֻדָּתִי מִהִימְנוֹתָא שְׁלִימְתָא**, **דִזְרָעָא קְדִישָׁא דִיְשָׂרָאֵל**, **דִי מִהִימְנוֹתָא עַלְאָה**, **דְהָא דִילְהֹן הֵיא**, **וְלֹא דַעֲמִין עַזְבֵּי עֲבוֹדָת כּוֹכְבִים וּמְזֻלּות**. **וּבְגִינִי בְּךָ אָמַר**, (שםoth לא) **בְּגִינִי וּבִין בְּגִינִי יִשְׂרָאֵל**.

תָא **חוּי**, **בְּסֻעֻדָּתִי אַלְין**, **אַשְׁתָמְדוֹדָעוֹן יִשְׂרָאֵל**, **דָא יְנִין בְּגִינִי מְלָכָא**. **דָא יְנִין מִהִיכְלָא דְמְלָכָא**, **דָא יְנִין בְּגִינִי מִהִימְנוֹתָא**, **וּמְאָן דְפִגִּים חָד סֻעֻדָּתָא מְנִיהָן**, **אַחוּי פְגִימָתָא לְעִילָא**, **וְשָׁהָם מִהִיכְלָה הַמֶּלֶךְ וְשָׁהָם בְּנֵי האָמוֹנוֹת, וְמַי שְׁפֹוגָם סֻעֻדָּה אַחַת מֵהֶם, מִרְאָה עַצְמוֹ שָׁאינוֹ מִבְנֵי הַמֶּלֶךְ הַעֲלִyon, שָׁאינוֹ מִבְנֵי**

בַּיּוֹם **הַשְׁבָּת**, **בְּסֻעֻדָּה** **הַשְׁנִיה** **כְּתִיב אַז תְּתַעֲגֵג עַל הָהִיא**, **עַל הָהִיא וְדָאי**. **שָׁאוֹתָה שְׁעָה** **גָּלֶה הַעֲתִיק הַקָּדוֹשׁ**, **וְכָל הַעֲלָמָות בְּשִׁמְחָה**, **וְהַשְׁלִימָות וְהַחֲדָה** **שֶׁל הַעֲתִיק אָנוּ עֹשִׁים**, **וְזֹהַי סֻעֻדָּתוֹ וְדָאי**.

בְּסֻעֻדָּה **הַשְׁלִישִׁית** **שֶׁל שְׁבָת** **כְּתִיב וְהַאֲכָלָתִיךְ נָחֶלֶת יַעֲקֹב אָבִיךְ**. **זֹהַי הַסֻּעֻדָּה** **שֶׁל זְעִיר אַנְפִין שֶׁהֵוא בְּשִׁלְמָות**. **וְכָל שְׁשָׁת הַיָּמִים** **מִאָתָה שְׁלָמָות** **מִתְּבָרְכִים**. **וְצִרְיךָ אָדָם לְשָׁמַח בְּסֻעֻדָּתוֹ וְלַהֲשִׁlim סֻעֻdot הַלְלוֹ**, **שְׁהַן סֻעֻdot הָאָמוֹנוֹת הַשְׁלָמָה** **שֶׁל זָרָע קָדוֹש** **שֶׁל יִשְׂרָאֵל**, **שֶׁהָאָמוֹנוֹה הַעֲלִyonה** **הֵיא שֶׁלָהֶם וְלֹא שֶׁל עַמִּים עַזְבֵּי עֲבוֹדָת כּוֹכְבִים וּמְזֻלּות**. **וּמְשׁוּם כֶּה אָמַר**, (שםoth לא) **בְּגִינִי וּבִין בְּגִינִי יִשְׂרָאֵל**.

בָּא וּרְאָה, **בְּסֻעֻdot הַלְלוֹ** **נוֹדָעים יִשְׂרָאֵל שָׁהָם בְּנֵי הַמֶּלֶךְ וְשָׁהָם מִהִיכְלָה שָׁהָם בְּנֵי האָמוֹנוֹת, וְמַי שְׁפֹוגָם סֻעֻדָּה אַחַת מֵהֶם, מִרְאָה פָגָם לְמַעַלָה, וְמִרְאָה אַת עַצְמוֹ שָׁאינוֹ מִבְנֵי הַמֶּלֶךְ הַעֲלִyon, שָׁאינוֹ מִבְנֵי**

היכל המלך, ושאינו מזרע קדוש של ישראל, ונוחנים עליו חמר של שלשה דברים - דין הגיהנום וכו'.

ובא ראה, בכל שאר הימים והחגים ציריך אדם לשמה ולשמה את העניים, ואם הוא שמה לבוד ולא נתן לעניים - עונשו רב, שהרי לבוד שמה, ולא נתן שמה לאחר. עליו כתוב (מלachi ב) וזריתני פרש על פניכם פרש חגייכם. ואם הוא שמה בשבת, אף על גב שלא ניתן לאחר - לא נוחנים עליו עונש כבשאר הימים והחגים, שכתוב פרש חגייכם. אמר פרש חגייכם, ולא פרש שבתכם. וכותב (ישעה א) חדשיכם ומוציאיכם שנאה נפשי. ואלו שבת לא אמר.

ומশום כך כתוב ביני ובין בני ישראל. ומשם שכל האמונה נמצאת בשבת, נוחנים לאדם נשמה אחרת, נשמה עליה, נשמה שכל השלמות בה, כדוגמת העולם הבא. ומשם כך נקראת שבת. מה זה שבת? שם של הקדוש ברוך הוא, שם שהוא שלם מכל צדדי.

ואחוי גריםיה דלאו מבני מלכਆ עלאה הוא, דלאו מבני היכלא דמלךआ הוא דלאו מזרעא קדישא דישראל הוא. ויהבין עלייה חומרא דתלת מלין, דינא רגיהם וגוי.

וთא חי, בכלהו שאר זמנים וחגין, בשי בר נש לחדי, ול%;"> מהדי למסכני.iae ויאי הוא חדי בלהודוי, ולא יהיב למסכני, עונשיה סגי, דהא בלהודוי חדי, ולא יהיב חדו לאחרא. עלייה כתיב, (מלachi ב) וזריתני פרש על פניכם פרש חגייכם.iae ויאי איהו בשbeta חדי, אף על גב דלא יהיב לאחרא, לא יהבין עלייה עונשא, כשאר זמנים וחגין, כתיב פרש חגייכם. פרש חגייכם קאמר, ולא פרש שבתכם. כתיב (ישעה א) חדשיכם ומוציאיכם שנאה נפשי. ואלו שבת לא קאמר.

ובגיני כך כתיב, בין ובין בני ישראל. ומשם דכל מהימנותא אשתח בשbeta, יהבין ליה לבר נש נשמתא אחרא, נשמתא עלאה, נשמתא דכל שלימו בה, כדזגמא דעלמא דאתה. ובגיני כך אקרי שבת. מהו שבת. שמא דקדישא בריך הוא. שמא דאייה שלים מכל סטרוי. הבא. ומשם כך נקראת שבת. מה זה שבת? שם של הקדוש ברוך הוא, שם שהוא שלם מכל צדדי.

אמר רבי יוסף, ודע כי כך הוא. ווי ליה לבר נש,
دلא אשלים חדותא דמלכא קדיישא. ומאן
חדותא דיליה. אלין תלת סעודתי מהימנותא.
סעודתי דאברהם יצחק ויעקב כלילן בהו. ובלהי
חדו על חדו מהימנותא שלימותא, מכל סטרוי.

תאנא, בהדין יומא מתעטרו אבון, וכל בגין
ינזין, מה דלאו הבי בכל שאר חgin
זומגין. בהדין יומא, חיbia דגיהנום נייחין. בהדין
יומא, כל דיגין אתפאיין, ולא מתערין בעלמא.
בהדין יומא אוריתא מתעטרא בעטרין שלימין.
בהדין יומא אויבינו ותחוננים, ולא מתעטרת בעטרות שלמות.

אמר רבי יוסף, ודע כי הוא.
אווי לאדם שלא משלים את
שמחה המלך הקדוש. ומהי
שמחתו? אלו שלוש הסעודות
של האמונה, סעודות
שאברהם יצחק ויעקב
כלולים בהם, וכלם שמחה
על שמחה, אמונה שלמה
מכל צדדי.

שנינו, ביום זהה מתעטרים
האבות, וכל הבנים יונקים,
מה שאין כן בכל שאר
ההגים והזמנים. ביום זהה
רשעי הגיהנום נחים. ביום
זה כל הדינים נכפים ולא מתעטרים שלמות.

ספר אור הזהר (עמוד 212)

נה) לנמר האלף סיומים בכ"ה אלול הבא עליינו לטובה בפי שער הראשון יותר או פחות עם בני חברתו של אשתקד, סיימ זהר אחד לעליי מול עם ישראל, ולבטל כל הצרים אותם עליזים ותחוננים, ויפר עצת אויבינו.

כבר ידוע לבבונים מעלה למועד הזהר הקדוש אשר הוא מבטיל כל מני פרעניות וגזרות קשות ורעות ומתננא וחרבא ובה מעלמא. והשנה שעבירה בבר עורנו עם ישראל במודעות "תקון לנאהלה האמתית" מטעם רבנים הנאים מאירי דארעא קדיישא" אשר היא גנטקה למטה, לשקד על למועד הזהר לנמר הארץ אלף סיימים, וכי הרישות אשר קבלנו, לא נגמר רק לערך שיש מאות סיומים, על כן אנחנו רבעני וגואני ארץ הקדושה מבקשים מכל בר ישראל אשר ידו משנת למד עוד פעמי בקדרי לנמר האלף סיומים בכ"ה אלול הבא עליינו לטובה, בפי שער הראשון יותר או פחות עם בני חברתו של אשתקד, סיימ זהר אחד לעליי מול עם ישראל ולבטל כל הארים אותם עליזים ותחוננים, ויפר עצת אויבינו ויקלקל מחשבותם ולא תעשינה יריהם תושיה, וישראל ישכן לבטה ונראה וקראותם דרכם בארץ. ובתקון ל' בספר פסא מלך וזה לשונו: במה גדרול חיב על תלמיד חכם למד קבלה, ונשנש כמה גדרול אם אין לו מדרים קבלה, גמורים אריך גלותא, כי הם מעבבים הגאה רחמנא ליצלו, כי יעשרה בשעה אחת בלמוד הקבלה מה שליא נעשה בלמוד חידש ימים בפשט תורה, כי גדרול כתה לקרב הגאה. ובתקון מ"ג שם בפסא מלך, כי למועד הזהר הקדוש בニアס בעילמא בונה עולמות, וכל שבו אם יופה למד ולהבין אפילו פרוש מאמר אחד, יעשה בו תקון למעלה בשעה אחת מה שליא יעשה בלמוד הפשט שנה תמיימה, וمبטה לו שהוא בן עולם הבא מבני היכלא דמלכא, וזהו אבראה, ארובה, שבהורות הראשונים שהיו להם נשות מלכים ממקומות שאומרים וכי אכשר דרא, ארובה, שבהורות הראשונים שהיו להם נשות מלכים ונס התגברות גבוחים יכולו לטהר נשמהם בפשט תורה, ועבדו בעקבא דמשיחא נשות נמכרים רעים החיצונים רחמנא ליצלו אי אפשר לטהר נשמהם רק בספמים יקרים, הינו בזוהר הקדוש, כי לישון הזהר מסגלו לזה אפילו בפטפוט לחוד ואפלו בלבוגן. ובזה יהיה נשמר מכל רע מיצר הארץ וממקרים רעים בעולם הבא הרוחני, ונורע מוחר הקדוש פרשת פנחים (דף ר"ט) בוצינא קדיישא, דנחים חכמתיה בכל דרין דהו אבראה עד בית הגואל אור תורה שיש וכותם מוחזקים סתרי תורה בבית אף אם לא מבוגנים אותם.